

Anteeksi saaneen sydämen rakkaus?

Luuk. 7:36-50

37. Siinä kaupungissa oli syntisesti elävä nainen. Kun hän sai tietää Jeesuksen olevan aterialla fariseuksen talossa, hän toi alabasteripullon täynnä hajuvoidetta

38. ja asettui hänen taakseen hänen jalkojensa luo. Hän itki ja rupesi kastelemaan hänen jalkojaan kyynelillään, kuivasi ne päänsä hiuksilla, suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella.

39. Kun fariseus, joka oli kutsunut Jeesuksen, näki sen, hän ajatteli mielessään: "Jos tämä olisi profeetta, hän tietäisi, kuka ja millainen on tuo nainen, joka koskee häneen, että hän on syntinen."

40. Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Simon, minulla on jotakin sanottavaa sinulle." Hän virkkoi: "Opettaja, puhu."

41. [Jeesus sanoi:] "Lainanantajalla oli kaksi velallista. Toinen oli velkaa 500 denaria, toinen 50.

42. Kun heillä ei ollut, millä maksaa, hän antoi molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?"

43. Simon vastasi: "Luullakseni se, jolle hän antoi enemmän anteeksi." Jeesus sanoi hänelle: "Oikein sinä ratkaisit."

44. Naiseen kääntyen hän sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin taloosi. Sinä et antanut vettä jaloilleni, mutta tämä on kastellut jalkani kyynelillään ja kuivannut ne hiuksillaan.

45. Sinä et antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä saakka, kun tänne tulin.

46. Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta tämä on voidellut jalkani hajuvoiteella.

47. Siksi sanonkin sinulle: hän on saanut monet syntinsä anteeksi - hänhän osoitti paljon rakkautta. Jolle taas annetaan vähän anteeksi, hän rakastaa vähän."

48. Jeesus sanoi naiselle: "Sinun syntisi on annettu anteeksi."

49. Ateriakumppanit ajattelivat mielessään: "Kuka on tuo mies, joka synnitkin antaa anteeksi?"

50. Jeesus sanoi naiselle: "Uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhaan."

Suuri kutsu

- Miten Sinä näet toiset ihmiset?
- Mihin vertaat itseäsi ja toisia ihmisiä?
- Miten lähestyt ihmisiä, jotka hyväksyvät Sinut? Entä niitä, joilla on varauksellinen tai kielteinen asenne Sinuun? Millaista on kristillinen kommunikaatio?
- Mistä nousee aito toimiva rakkaus?
- Mistä pelastuksessa oikein on kysymys?

Kaikkiin näihin kysymyksiin antaa valoa päivämme kuuluisa ja rikas teksti. Ymmärtääksemme sitä paremmin on hyvä tiedostaa, mitä juuri ennen tekstiä oli tapahtunut. Matteuksen evankeliumin mukaan Jeesus oli juuri esittänyt suuren kutsunsa: *"Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon. Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormanani on kevyt."* (Matt. 11:28-30)

Kutsun kuullut nainen

Nainen oli yksi niistä, jotka kansanjoukossa olivat kuulleet tämän Jeesuksen kutsun. Hän tiesi koko elämäntapansa prostituoituna olevan Jumalan tuomion alla. Hänen taakkansa oli syvä syyllisyys Jumalan kasvojen edessä, himojen orjuus ja myös ihmisten halveksunta. Jeesuksen kutsu veti kuin magneetti hänet Jeesuksen luo, Jeesuksen jalkojen juureen. Siinä hän itki syntiensä taakkaa. Mutta siinä hänet oli myös yllättänyt Jumalan ihmeellinen armo: "Tyttäreni, ole turvallisella mie-

lellä, sinun syntisi ovat anteeksi annetut.” Hän sai armon, koska Jeesus otti hänen syllisyytensä taakan kantaakseen Golgatan ristille. Sanoin kuvaamaton rauha ja lähteen tavoin pulppuava ilo täyttivät naisen sydämen. Hänestä syntisestä olikin tullut uusi, armahdettu ihminen.

Jeesus oli jo hävinnyt kansanjoukon sekaan, kun nainen alkoi tajuta, kuinka suunnattoman suuren armon hän oli saanut. Kiitollisuus ja ilo täyttivät hänen sydämensä. Hänen sydämensä oli aivan pakahtua. Jotenkin hän halusi osoittaa kiitollisuuttaan. Hän ei tiennyt, minne Jeesus oli mennyt, mutta kyselyään ihmisiltä, hän sai tietää, että Simon niminen fariseus oli kutsunut Jeesuksen luokseen aterialle. Silloin hän riensi asunnolleen, otti sieltä mukaansa hajuvoiteen, jonka hän oli hankkinut varmuusrahastokseen, sillä tarpeen tullen myymällä hän olisi saanut siitä noin vuoden elämiseen tarvittavan summan rahaa. Sitten hän riensi etsimään Simonin taloa, joka sijaitisi aivan toisella puolella kaupunkia. Hurskaat fariseuksethan eivät vahingossakaan tulleet hänen asuma-alueelleen.

Jeesus Simonin kodissa

Samaan aikaan Jeesus oli saapunut Simonin kotiin. On oikeastaan hämmästyttävää, miten Jeesus kutsun saatuaan oli valmis menemään aterioimaan lähes kenen kanssa tahansa - milloin fariseusten milloin ”syntiseksi” leimattujen kanssa. Syy, miksi Jeesus meni Simonin luo oli yksinkertainen. Hän halusi Simonin pelastuvan. Jeesus rakastaa ja etsii myös niitä, jotka suhtautuvat Häneen kriittisesti tai vihamielisesti.

Silti se kylmyys, jolla Simon kohteli Jeesusta ei jäänyt Häneltä huomaamatta. Taloon saavuttaessa normaaliin kohteliaisuuteen kuului se, että vieraan jalat pestiin, hänen päähänsä valeltiin öljyä (jolla haluttiin haihduttaa hienhaju ja joka oli halpaa ja kaikkien helposti saatavilla), ja annettiin tervehdys suudelma poskelle. (Japnissa vastaavat toimenpiteet ovat kumarrus, tohvelien tarjoaminen ja kupillinen vihreää teetä – Suomessa kaiketi käden puristus, sisälle kutsu ja kuppi kahvia).

Ryhmänsä sitoma Simon

Saattaa tuntua vähän ristiriitaiselta, että Simon kutsui Jeesuksen aterialle, mutta laiminlöi silti peruskohteliaisuuden. Mutta siihen oli toki syynsä. Simon kuului fariseusten ankaran uskonnollisen puolueeseen, jossa Vanhan Testamentin kirjoitukset otettiin vakavasti, uskottiin ne Jumalan sanaksi, uskottiin ylösnousemukseen ja haluttiin myös noudattaa sanaa, vaikka se usein jäikin ulkokohtaiseksi eikä noussut sydämen halusta. Fariseuksia oli noihin aikoihin noin 6000.

Simon kuului siis heihin, mutta fariseusten keskuudessa ei oltu päästy yksimielisyyteen siitä, onko Jeesus Jumalasta tullut vai oliko Hän kansanvillitsijä. Osa – heidän joukossaan erittäin tunnettu opettaja Nikodeemus – suhtautui Jeesukseen myönteisesti, mutta suurempi joukko oli torjuvalla kannalla. Simon kutsui Jeesuksen kotiinsa syömään yhdessä muiden fariseusten kanssa voidakseen saada henkilökohtaisen käsityksen Jeesuksen opetuksista ja persoonasta. Hän ei ollut vielä oikein osannut valita kantaansa tässä kaikkien huulilla olevassa kysymyksessä: ”Kuka Jeesus oikein oli?” Hän ei halunnut tyytyä toisten mielipiteeseen, vaan halusi itse ensikäden keskusteluihin ottaa selvää Jeesuksesta. Mutta hänen oli toki pakko olla rehellinen ja tunnustaa olevansa varauksellinen.

Hän tiesi, että pöytävieraiden joukossa oli useita sellaisia, jotka olivat jo valintansa tehneet. He olivat erittäin kriittisiä ja varauksellisia Jeesukseen nähden. Siksi hän halusi varmistaa selustansa. Laiminlyömällä normaalin kohteliaisuuden, hän halu-

si varmistaa niiden puoluetoveriensä ystävyyden, jotka olivat jo kielteisen kantansa lyöneet lukkoon.

Miten on muuten meidän laitamme? Kuinka paljon Sinun elämääsi hallitsevat ne toiset, joiden ystävyydestä et omien ratkaisujesi vuoksi halua luopua. Missä määrin Sinä ja minä olemme todella vapaita tekemään omia valintojamme suhteessa Jeesukseen ja myös moniin asioihin, jotka liittyvät Jeesuksen tuntemiseen?

Jeesus ja opetuslapsia, Simon ja joukko hänen fariseus-ystäviään asettuivat pöydän ääreen aterialle siten, että he olivat puolittain makuuasennossa vasempaan käteen nojautuen, jalat pöydästä ulospäin ja oikealla kädellä he ottivat tarjottua ruokaa vastaan ja samalla keskustelivat Jeesuksen kanssa ja keskenään.

Kuokkavieras saapuu

Juuri silloin se tapahtui. Huoneeseen astui ”kuokkavieras” (juutalaiseen tapaan kuului, että juhlien aikana pidettiin ulko-ovet auki ja ”kuokkavieraidenkin” sallittiin päästä osalliseksi aterialle). Nainen ei varmasti olisi fariseusten asuma-alueellekaan jalkaansa työntänyt, ellei hän olisi saanut tietää, että Jeesus oli siinä talossa. Mitään sanomatta hän kumartuu Jeesuksen jalkojen juureen, kiitollisuuden ja ilon kyynelillä pesee Jeesuksen jalat, kuivaa ne pitkillä hiuksillaan ja alkaa suudella Jeesuksen jalkoja. Suuren kunnioituksen osoituksena jalkojen suutelu oli juutalainen hyväksyty tapa, mutta nyt tuosta suutelusta ei tule lainkaan loppua. Armahtajan jalkojen juuressa, syntinsä anteeksi saaneena nainen aivan uudella syvyydellä tajuaa myös menneen elämänsä syntien suuruuden, mutta sen muistamisen kyyneliin sotkeutuu suuren kiitollisuuden ja rakkauden kyynelleet hänet armahtanutta ja häntä rakastavaa Jeesusta kohtaan.

Simonin käsitys Jeesuksesta ja naisesta

Simonin ja hänen toveriensa silmät pyöristyvät. He tunsivat naisen erääksi kaupungin prostituoiduksi ja kauhistuvat sitä, että Jeesus tuntuu suurella ilolla ottavan vastaan rakkaudenosoituksia tuollaiselta naiselta. Simonin silmissä käsitys Jeesuksesta romahtaa kerta heitolla. Jos Jeesus olisi profeetta, hänen olisi pitänyt toki tietää, millainen ”saastainen” nainen Häneen koski.

Profeetan tehtävähän on osoittaa ihmisille Jumalan ilmoittama totuus heidän synneistään, jotta he tekisivät parannuksen ja kääntyisivät Jumalan puoleen katumuksessa ja uskossa.

Jeesus antaa oman arvonsa romahtamaan Simonin silmissä, sillä se estä Häntä lähtemästä sielunhoidolliseen keskusteluun Simonin ja myös tuon loppuun asti sanattoman, mutta toiminnallaan paljon puhuvan naisen kanssa. Jeesus on todellakin profeetta, sillä Hän näkee meidän sydämemme ajatukset ja ymmärtää vähäisimmätkin tunneliikahduksemme. Jeesus lähtee siksi vastaamaan Simonin sydämen ajatuksiin, joita hän ei ollut suinkaan pukenut sanoiksi.

Jeesuksen sielunhoito

Jeesuksen suunnaton sielunhoidollinen taitavuus näkyy siinä, että Hän kykenee hoitamaan saman aikaisesti sekä Simonin että naisen sielua, niin erilaisissa sieluntiloissa kuin he olivatkin. Nainen oli kokosydämisesti Jeesuksen puolella, mutta Simon vasta-asenteen vallassa.

Jeesuksen hienotunteisuus näkyy siinä, että Hän ei väkisin tunkeudu Simonin sydämeen, vaikka näkeekin kuin avoimen kirjan se koko sisällön. Hän puhuttelee Simonia nimeltä tehden siten selväksi, että nyt ei ole kysymys yleisestä puheesta,

vaan nimenomaan Simonin asioista. Sitten Jeesus kysyy lupaa saada puhua hänelle. Jeesus tiesi, että on turha puhua sydämelle, joka kieltäytyy kuuntelemasta puhetta. Jeesus ei tee väkivaltaa lähestyessään meitä.

Simonin arvostelukyky

Kun Simon on antanut Jeesukselle luvan puhua, Jeesus kertoo yksinkertaisen vertauksen kahdesta velallisesta, jotka molemmat saavat velanantajalta vapautuksen velastaan ilman ehtoja. Toisen velka oli noin kahden kuukauden palkan verran, toisen noin puolentoista vuoden palkan verran. Vertaus kertoo meille tietenkin sen, että Jumalan edessä jokainen ihminen on syntiensä tähden velassa eikä kukaan kykene syntivelkojaan itse maksamaan. Vain Jeesus teki sen maksamalla meidän velkamme Golgatan ristin tuskassa.

Sitten Jeesus kysyi Simonilta, kumpi velkansa anteeksi saaneista rakasti enemmän velanantajaa. Kysymyksellä Jeesus ikään kuin testaa Simonin arvostelukykä. Simonin vastaus oli oikea, siis hänen arvostelukyvyyssään ei sinänsä ollut mitään vikaa. Ongelma oli siinä, että Simon käytti arvostelukykänsä teoreettisella alueella hyvin, mutta ei kyennyt soveltamaan sitä silmiensä edessä tapahtuvaan todellisuuteen.

Teoreettinen oikeaoppisuus ei meitä pitkälle auta, jos olemme sokeita Jumalan teoille siinä todellisuudessa, jossa elämme.

Näetkö hänet oikein?

Jeesus teki sitten kysymyksen: ”Näetkö tämän naisen?” Tietenkin Simon näki naisen ja juuri näkemänsä vuoksi arvosteli Jeesusta sydämessään. Kysymyksellään Jeesus osoitti, että Simon ei todellakaan nähnyt tätä naista oikein. Simonin silmissä nainen oli syntinen, prostituoitu, saastainen, sellainen jonka kanssa ei pidä olla missään tekemisissä.

Voi olla, että jos naisen todellisuus olisi ollut sitä, mitä Simon ajatteli, me olisimme hänen kanssaan samaa mieltä. Kristityn miehen on kaikki syy pysyä erossa prostituoiduista – kristitylle naiselle sen sijaan voin suositella tehtävää prostituoitujen auttamiseksi sisälle pelastukseen evankeliumin sanan kautta.

Rakkauden täyttämä nainen

Mutta todellisuus oli jotain aivan muuta, kuin mitä Simon näki. Nainen ei ollut enää mikään prostituoitu, vaan Jeesuksen armahtama, Jeesuksen vapaaksi tekemä, Jumalan lapsi, taivaan perillinen, ja täynnä Pyhän Hengen synnyttämää rakkautta.

Pyhä Henkihän synnyttää rakkauden juuri silloin, kun me syntisinä tulemme Golgatalta kärsineen ja ylösnousseen Jeesuksen luo syntimme tunnustaen ja apua pyytäen. Toistuva palaaminen ristin Herran luo synnyttää toistuvasti meissä uuden rakkauden palon.

Vertailu

Simon ei kyennyt näkemään mitään muuta kuin naisen menneisyyden. Avataksaan Simonin silmät Jeesus suorittaa rakkaus-vertailun Simonin ja naisen välillä.

Älkää muuten uskoko puheita, joissa teitä kielletään vertaamasta itseänne toisiin ihmisiin - Jeesus suoritti vertailuja aivan vapaasti. Ratkaisevaa on, että vertailu perustuu tosiasioihin eikä harhakuviin tai kateelliseen sydämeemme.

Vertailu ei tapahtunut teologisella tasolla rakkauskäsitteiden erittelyn muodossa. Jeesus ei ruvennut vertaamaan myöskään Simonia ja naista moraalisen elämän tasolla. Hän tyytyi pelkästään arkipäiväisen kohteliaisuuden tasolle. Hän osoitti miten erilainen oli Simonin ja naisen käytös tervehtimisessä ja toisen huomioimisessa juuri siinä tilanteessa. Ellei rakkaus näy Sinun tavassasi tervehtiä ihmisiä, niin mahtaako se sitten enää näkyä missään muussakaan.

Suurin synti - rakkaudettomuus

Rakkaus ei ole puhetta tai teoriaa. Rakkaus on pienistä teoista kasautuva vuori. Mutta juuri tällaisen käytännöllisen rakkauden syntymisen ehtona on anteeksiantamus, jonka Jeesus ristin kuolemallaan ansaitsi ja lahjoittaa katuville.

Jos Jeesus olisi kysynyt Simonilta: "Oletko Sinä syntinen?" vastaus olisi varmaan ollut:

"Kyllä". Mutta mielessään hän olisi varmaan jatkanut: "Mutta en nyt sentään yhtä syvällä synnissä kuin tuo naisraukka." Jeesus osoitti Simonille, että Jumalan silmissä suurinta syntiä on rakkaudettomuus. Jumala on rakkaus, siksi rakkaudettomuus on pahin synti. Fariseuksena Simon kyllä tunsikin hyvin rakkauden kaksoiskäskyn: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."

Jeesuksen suorittama vertaus osui kipeästi Simonin omaantuntoon. Elämä Jumalan yhteydessä ei ole Raamatun opetusten totena pitämistä, vaan elämää, jossa rakkaus näkyy konkreettisina tekoina.

Jeesus hoitaa naisen sielua

Itkevä ja Jeesuksen jalkoja yhä suuteleva nainen oli toki kuullut Jeesuksen ja Simonin välisen keskustelun, mutta nyt Jeesus kääntyy hänen puoleensa antaakseen hänelle jatkosielunhoitoa:

"Sinun syntisi on annettu anteeksi."

Jeesus oli jo aiemmin antanut naisen synnit anteeksi, siksihän nainen tuli häntä kiittämään ja osoittamaan rakkauttaan. Mutta jo syntinsä anteeksi saanutkin usko va tarvitsee Jeesuksen uutta muistutusta, että kun synnit on saatu anteeksi, ne on heitetty armon meren syvyyteen. Me toki muistamme entiset syntimme, ympäristömme ihmisetkin muistavat ne hyvin, myös Sielunvihollinen muistaa ne. Siksi saatamme joutua useinkin syytösten kohteeksi, vaikka Herra Jeesus onkin kaikki syntimme ja yhdellä kertaa armahtanut. Tätä varten Jeesus antaa lujan sanansa:

"Olet saanut anteeksi, muista menneisyytesi anteeksi saatuna. Muista, että olet pelastettu – et siksi, että olisit itse tehnyt jotain suurta tai yrittänyt parhaasi, vaan siksi, että uskoit minun sanani: 'Tulkaa minun luokseni kaikki työtätekevät ja raskautetut, minä annan teille levon!' Sinä tulit ja minä armahdin sinut ja annoin sinulle uuden elämän. Voit nyt lähteä uuteen vapaaseen elämään ilman pelkoa, rauha sydämässäsi. Minä vastaan siitä, että kykenet elämään uutta elämää ja pääset perille kirkkauden valtakuntaan."

Kuka antaa synnit anteeksi?

Kun huoneessa olleet fariseukset esittivät kysymyksen, "Kuka on tuo mies, joka synnitkin antaa anteeksi?" niin he pääsivät jo paljon pitemmälle, kuin Simon joka aluksi kyseli vain sitä, onko Jeesus profeetta vai ei. Ateriakumppanit tiesivät oikein, että vain Jumala voi antaa anteeksi ihmisten synnit. Siksi oikea johtopäätös tuosta kysymyksestä olisi ollut: Jeesuksen täytyy olla Jumala, minäkin tarvitsen Häntä syntieni anteeksi saamiseksi. Heidän silmiensä edessä oli elävä esimerkki

siitä, miten todellinen muutos tapahtui syntien anteeksiantamuksen kautta. Yhteys Jumalaan vei rakkauden lähteelle.

Valinta

Jeesus kutsui nämä ateriavieraat ja erityisesti Simoninkin tekemään suuren valinnan: "Haluatko jäädä muiden fariseusten puolelle sokeuteen, vai tuletko tänne minun ja tämän naisen luo todellisuuteen, jossa armo luo uuden elämän, anteeksiantamus uuden rakkauden, Jumalan valtakuntaan."

Tekstimme ei suoranaisesti kerro, mikä Simonin valinta oli. Itse luulen kuitenkin, että Jeesuksen sanat tuolla aterialla iskivät hänen sydämeensä niin syväälle, että eräänä päivänä hänkin valitsi Jeesuksen seuraamisen. Ehkä se tapahtui vasta Jeesuksen ristin ja ylösnousemuksen jälkeen. Sen puolesta puhuu se, että hänet mainitaan nimeltä Luukaan evankeliumissa. Voi olla, ensimmäiset Luukkaan tekstin lukijat tunsivat tai muistivat tuon Simonin, seurakunnan jäsenen, jonka kodissa Jeesus aikanaan kävi. Evankeliumithan eivät mainitse nimeltä juuri muita kuin kristittyjen nimiä tiettyjä poliittisen historian ja tapahtumien kulun kannalta välttämättömien henkilönimien lisäksi.

Erään japanilaisen rouvan valinta

Sain kirjeen eräältä noin 35-vuotiaalta rouvalta Japanista. Hän mainitsi aluksi, että hän on joutunut kohtaamaan vastustusta omalle uskollaan kotonaan, mutta jatkoi sitten, miten Jeesuksen rukoileminen on hänelle todellinen ilo, sillä nyt hän tuntee hänet, elävän Herran, jota saa rukoilla. Ennen buddhalaisenakin hän oli toki rukoillut paljon, mutta se oli ollut aina pelkkää huutoa tyhjyyteen. Mutta miten hän oli päässyt tähän?

Rouva O kävi aikanaan kristillisen yliopiston, ja sai käsiinsä Raamatun. Mutta hän pyrki johdonmukaisesti välttämään kaikkea kristillistä vaikutusta silloin, vaikka tutustuikin joihinkin kristittyihinkin. Kymmenen vuotta myöhemmin silloin saadut vaikutteet auttoivat häntä tulemaan vasta valmistuneen Ananin kirkon ruuanlaittopiiriin opiskelemaan eksoottista suomalaista leivontaa ja samalla myös Jumalan sanaa. Niin jatkui parisen vuotta.

Aina kun evankeliumia julistettiin, hän kuunteli sivullisen asenteella.

"Olen buddhalainen, ei Raamattu kuulu minulle. Voisiko Jumalaa todellakaan olla olemassa?"

Hän oli epäilijä Tuomas tyyppiä. Mutta sitten Herra tarttui kouriintuntuvasti hänen elämänsä. Hänen isälleen tuli vaikeuksia, hänen miehensä isä kuoli auto-onnettomuudessa ja lopulta hän itsekin ajoi kolarin, jossa mopoilija loukkaantui onneksi lievästi.

Viimeksi mainittu asia pani kuitenkin rouvan sydämen rauhan sekaisin. Hän alkoi tosisaan kysellä, voisiko Raamattu sittenkin olla totta. Mutta aina hän törmäsi samanlaisiin epäilyihin. Kun hän kuitenkin oli toistuvasti kuullut, että jos me tunnustamme syntimme, on Jumala uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän Jeesuksen veren tähden antaa meille kaikki synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä, hän tuli siihen lopputulokseen, että hänenkin tulisi tehdä parannus. Ei riittäisi, että hänelle yhtenä kauniina päivänä asiat ikään kuin selviäisivät. Hänen itsensä täytyisi tunnustaa sydämen syvyyksiin kätkeytyt synnit.

Niin hän eräänä päivänä tuli kirkollemme ja alkoi kertoa:

"Minulla on asioita, joista olen tehnyt lujan päätöksen, että niiden kanssa menen hautaan. Kukaan ei koskaan saa näistä mitään tietää. Mutta tässä ne nyt kuitenkin ovat."

Ja niin hän jakoi sydämensä raskaat ja todelliset synnit. Sain julistaa hänelle, että Jeesuksen nimessä ja veressä hänen kaikki syntinsä olivat anteeksi annetut.

Sitten hän palasi kotiinsa. Jonkun päivän jälkeen hän tuli taas kirkkoon johonkin tilaisuuteen ja saatoin havaita, että hänen kasvojensa ilme oli muuttunut. Niistä loisti valoisuus. Pari viikkoa myöhemmin hän kertoi rukouspiirissä muille, että nyt hän ymmärtää, että Jumala todella elää ja että hän on pelastunut, vaikka hän vielä syntejä tunnustaessaankin oli ajatellut:

"Mahtaako tästä olla mitään hyötyä."

Jumalan sana alkoi sen jälkeen avautua hänelle ja Jeesus tuli läheiseksi todellisuudeksi.

Entä Sinä?

Mutta mikä onkaan Sinun valintasi tänään? Jeesus kutsuu yhä luokseen taakoitetuja ihmisiä. Hän antaa myös tänään anteeksi syntejä ja antaa sydämeen rauhan ja anteeksiantamuksesta pulppuavan rakkauden. Haluatko Sinä valita totuuden valoon tulleiden ja armahdettujen joukon, vain oletko siinä määrin sidottu ystäviesi käsityksiin ja omaan vähäiseen syntisyyteesi, että siirrät valinnan epämääräiseen tulevaisuuteen.

Tehokkain tapa Herran kutsun torjuntaan on ottaa puolueettoman tarkkailijan asenne. Todellisuudessa se on asettumista Jeesuksen yläpuolelle ja kutsun hylkäämistä. Ei ole kysymys nyt muiden vaan Sinun ja Jeesuksen välisestä suhteesta. Herra kutsuu Sinua.